

Gustavo Dudamel

Quarta de Mahler

Màrius Sampere,
L'esfera insomne (2015)

L'èsser se sosté
damunt el fet indemostrable
d'haver mort un milió de vegades
i de no saber que els enterramorts
són els primers àngels d'arribar
i acabar la feina inconclusa
i acceptar la propina freda

Carles Duarte
(en homenatge pòstum
a Màrius Sampere)

S'enlaira el blat
i el vol dels falciots
teixeix al cel
laberints invisibles.

Tanques, cansat,
els ulls turquesa,
però els obres de nou,
assedegat encara,
perquè la llum hi encengui
el darrer gest.

Els dies i els records es fonen
en un ara imprecís, indefinit,
que s'alenteix en ombres i ferides.

L'abisme, el seu vertigen
desfà dins teu les formes del present.

La sang recorre persistent
les formes del teu cos,
però la ment s'atura
en el perfil d'un somni.

Hi ressonen,
com una imatge rescatada de l'oblit,
les notes adés vibrants, adés subtils
de la quarta simfonia de Mahler,
com un llamp
abans de retrobar-te amb el silenci.

Programa

Palau 100 – Concert inaugural
Dimecres 19.09.18 – 20 h
Sala de Concerts

Golda Schultz, soprano
Mahler Chamber Orchestra
Gustavo Dudamel, director

I PART

Franz Schubert (1797-1828)

Simfonia núm. 3, en Re major, D. 200

26'

Adagio maestoso – Allegro con brio

Allegretto

Menuetto. Vivace

Presto vivace

II PART

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 4, en Do major

54'

Bedächtig, nicht eilen

In gemächlicher Bewegung, ohne Hast

Ruhevoll, poco adagio

Sehr behaglich

Comentari

Que perdoni Schubert, però la seva *Tercera Simfonia*, composta als divuit anys, plena de gràcia i espurna, no sembla que sigui la protagonista d'aquest programa. Que per què?, ¿potser massa haydniana o mozartiana?, a més, ¿no acabava de fer Beethoven la *Setena* i la *Vuitena* com perquè aquest jovenet pretengués burxar en el gènere? ¿Potser perquè podria ser només una obra menor? En qualsevol cas, què és una obra menor? No són preguntes fàcils... com qualsevol pregunta en estètica.

Podria ser que fos interpretada amb l'orquestra d'aficionats a la qual pertanyia Schubert, però el que sí que és cert és que no va ser interpretada en públic ni es va publicar durant la seva vida. Encara més, el company de programa, Gustav Mahler, devia tenir vint-i-un anys quan finalment es va poder estrenar. Però el que sorprèn no és el menysteniment a què fou sotmesa aquella música, sinó la Simfonia en si mateixa: un "Allegro" inicial que passa d'una greu solemnitat a una frescor desvergonyida; un segon moviment que no té res de lent i sobri, sinó un "Allegretto" lleuger i delicat; un "Menuetto" ple de vitalitat, ritme i repic; i per rematar-ho, una "italianada" d'aquelles que generaven amor i odi entre els compositors alemanys, és a dir, una tarantel·la rossiniana en tota regla. Vaja, una *Simfonia* amb un devesall de frescor.

Però dèiem que aquesta *Simfonia* no sembla la protagonista, perquè tota la seva delectança queda sota

la densa ombra projectada pels dos grans simfonistes occidentals: Beethoven i Mahler. Però si es volia lligar Mahler amb Schubert –mitjançant la frescor– només hi havia una simfonia mahleriana possible: la Quarta. Tot a la Quarta és fresc i joiós, i fins i tot encara més: ingenu i infantil. Fem-ne un inventari.

Tot comença amb un motiu de picarols amb una tradició associada als infants (i al Nadal) ja entroncada amb la música occidental. Immediatament apareix la melodia: "*una gota de rosada [...] que tan aviat com cau un raig de llum al prat esclata en mil reflexos i colors*", així ho va dir Mahler. Hi ha algunes respostes rústiques de notes greus i altres sortides peculiars als corns, però la senzillesa deliberada s'ha instal·lat i ha creat l'ambient innocent. D'aquí fins al final, si no assumim la visió d'un nen, correm el risc de perdre'ns la meitat de la Simfonia (o potser tota sencera...). Fins i tot si es paren bé les orelles s'hi podrà copsar alguna sentor de *Heaven*,

I'm in heaven. ¿Trapelleres infantils d'Irving Berlin? No ho sé..., ja em disculparà el lector... però és que anàvem cap al cel...

I aleshores apareix el Dimoni. El segon moviment es basteix sobre una visió folklòrica d'aquest personatge burlesc i dansaire que violí en mà ens aguaita i ens encalça. El concertino, amb un violí afinat un to més alt, ha d'imprimir tot l'humor a aquest dimoniet a qui fins i tot podríem estirar la cua. No cal patir gens, la cosa més grotesca és aquí un simulacre. Com a contrapunt a aquest *scherzo*, un mandrós *ländler* (dansa austríaca en tres temps) fa de "Trio". Al final, entre gansoneria i darrers girs de la dansa del dimoniet, tot s'enfosqueix i les aparicions s'esvaeixen.

I que perdoni també Mahler i el seu cèlebre "Adagietto" de la *Cinquena*, perquè aquest "Adagio" que segueix mereix, potser, més lloances. Hem arribat ja al que és "*divinament alegre i infinitament trist*", a una "*pau sagrada, solemne, alegre i seriosa*", a una "*profunda tristot i vivacitat expansiva*", tal com va dir Mahler cap al 1901. ¿On hi ha la simplicitat i la innocència en tot plegat? Doncs tot just començar segueixi la melodia als violoncels: una simple escala ascendent Si-Do-Re-MiFa#-Sol-La mentre els baixos la puntuen amb placidesa. Segons Mahler, "*una expressió que s'enlaira*", perquè com dèiem, pugem cap al cel... Però aquest moviment és més que això. L'oboè es dol a tall de tema secundari i, malgrat que la resta d'instruments intenten animar-lo, tot s'enfonsa en el drama. Tanmateix, res d'això no és comparable amb el passa cap al final del moviment: sis variacions molt curtes se succeeixen l'una rere l'altra perquè després d'un breu episodi de calma i tranquil·litat esclati... una força creativa de gran entusiasme!: una glòria radiant, fanfares d'una vivesa infinita, triple forte, corns amb campanes a l'aire, redoblament de tímboles, trinat de triangle, arpa desfermada... Confesso que és una cosa inexplicable enmig de la pau i el lament en què ens havia instal·lat la *Simfonia*. És més, quan es torni a restablir la melangia de la melodia ascendent, aquell esclat emotiu semblarà haver estat una visió fugissera que, fins i tot, es pot oblidar! Intenti retenir-la a la memòria i li puc garantir que, potser, no podrà...

Mahler va escriure que quan l'home, "*meravel·lat però desconcertat*", pregunta pel significat de la pau, la melangia, el lament i l'esclat emotiu del tercer moviment, la resposta la dona el nen al quart moviment: "*Així és la vida celestial!*", era la resposta. Per tant, la soprano-nen ens ofereix la seva versió particular d'aquest cel (i pregui que la veu de la soprano sigui clara, transparent, blanca, fins i tot tímida...; en altres paraules, que la soprano no es mostri "adulta", perquè és un "nen" qui canta, però compte, "*sense fer comèdia*", tal com demanava Mahler). En aquest cel infantil es balla i es canta (amb picarols inclosos), es mengen espàrrecs, fesols, pomes, cèrvol, llebre, peix, bou i

cabrit (tot això ho pot escoltar si la seva imaginació es posa en el mode infantil que demanàvem...). Santa Marta n'és la cuinera, sant Pere pesca i santa Úrsula somriu mentre onze mil donzelles ballen. Xauxa, vaja...

“si es volia lligar Mahler amb Schubert (...) només hi havia una simfonia mahleriana possible: la Quarta.”

Però el millor d'aquest cel és la música. En aquest moment Mahler es posa més seriós i reflexiu, crida a la patrona santa Cecília i s'instal·la la placidesa amable, però ara transfigurada. El final del moviment és la metàfora completa: ja no canta ningú i només l'orquestra es transforma en veus angelicals. Arribarem al cel sense necessitat de cap terrabastall final. Silenci, el nen s'ha adormit.

Aquell any...

1815

Música

Franz Schubert enllesteix la seva *Tercera Simfonia*. Té només divuit anys. Però com en altres obres d'aquest compositor, l'estrena de l'obra haurà d'esperar. No serà fins al 1881 quan la simfonia s'interpretarà de manera íntegra. S'oferirà a la ciutat de Londres, en un dels Crystal Palace Concerts.

Història

Tè lloc a Bèlgica, prop de Brussel·les, la Batalla de Waterloo, en què l'exèrcit de Napoleó Bonaparte cau derrotat davant les tropes comandades pel duc de Wellington. Com a conseqüència de la desfeta, Napoleó es va exiliar a l'illa de Santa Helena, davant de les costes d'Àfrica.

Art

Joseph Mallord William Turner pinta el quadre anomenat *Dido building Carthage* (Dido construeix Cartago). L'obra s'inspira en el poema èpic *l'Eneida* de Virgili i descriu la fundació de la ciutat del nord d'Àfrica per la reina Dido. Es pot veure a la National Gallery de Londres.

Cultura

Jane Austen publica la novel·la Emma, un dels seus títols més destacats. La protagonista és Emma Woodhouse, una noia jove i rica, que no es vol casar però que intenta amb afany que ho facin els altres. D'aquest llibre s'han fet diverses adaptacions per a la televisió i el cinema.

Ciència

Neix a la ciutat de Posen (avui Polònia, en aquell moment Prússia), el metge d'origen jueu Robert Remak. Va destacar en els camps de l'embriologia, la fisiologia i la neurologia. Entre altres coses, va ser dels primers a descobrir que les cèl·lules animals provenen d'altres cèl·lules ja existents.

1901

Música

S'estrena la *Quarta Simfonia* de Gustav Mahler. La primera audició té lloc a la ciutat de Munic, amb el mateix compositor al podi de director, al capdavant de la Kaim Orchester (que anys més tard esdevindrà Orquestra Filharmònica de Munic). La cantant solista va ser Margarete Michalek.

Història

Neix a Tòquio l'emperador Hirohito. Ocuparà el tron com a regent el 1921, per una malaltia mental del seu pare, Yoshihito, i el succeirà després de la seva mort, el 1926. El seu regnat durarà fins al 1989, moment en què el tron passarà a mans del seu fill, Akihito.

Art

Comença l'anomenada *època blava* de Picasso, arran del suïcidi del seu amic Carles Casagemas. Un període artístic que s'allargarà fins al 1904 i que es desenvolupa entre París i Barcelona. Es caracteritza per la temàtica (personatges marginals, com ara pobres, captaires, esguerrats, vells) i també pels tons foscos (blaus, negres, ocres).

Cultura

S'estrena al Teatre de l'Art de Moscou l'obra *Les tres germanes* d'Anton Txékhov, dirigida per Konstantin Stanislavski. Les protagonistes són les germanes Prózorov –Olga, Maixa i Irina–, que viuen al camp juntament amb el seu germà Andrei. Somien a tornar a Moscou, on s'han educat, un desig que malauradament no podran realitzar.

Ciència

El metge austríac Karl Landsteiner fa pública una classificació de la sang humana en funció del grup sanguini. Aquest sistema, anomenat ABO, inclou inicialment els grups A, B i C (aquest últim després s'anomenarà O). L'any següent es descobriria l'últim tipus de sang que faltava, l'AB.

Biografies

Golda Schultz, soprano

Nascuda a Ciutat del Cap i criada a Bloemfontein (Sud-àfrica), resideix a Augsburg, Alemanya. Inspirada en Tè Kanawa i la Callas, començà a cantar fins a fer un postgrau de música a la Universitat de la seva ciutat. Ingressà a la Juilliard School de Nova York i del 2011 al 2013 formà part de l'Opernstudio de la Bayerische Staatsoper, on cridà l'atenció com a Sophie (*Der Rosenkavalier*) i Cleopatra (*Giulio Cesare*). Ha estat aclamada per la crítica en aquest coliseu en el seu debut com a comtessa d'Almaviva (*Le nozze di Figaro*) i al Festival de Glyndebourne 2016, així com en l'estrena mundial de *La bianca notte* de Beat Furrer a l'Staatsoper d'Hamburg. La temporada passada debutà al Metropolitan com a Pamina (*Die Zauberflöte*). També ha debutat a La Scala (Susanna, *Le nozze di Figaro*) i al Nou Teatre Nacional de Tòquio (Sophie). Així mateix, ha cantat al Carnegie Hall, Wigmore Hall i al Musikfestival Heidelberger Frühling, Rheingau Musik Festival... Amb la Cleveland Orchestra, Gewandhausorchester de Leipzig, Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa i amb la Deutsche Kammerphilharmonie Bremen en gira pel Japó amb *Fidelio*, entre d'altres.

Aquesta temporada 2018-19 reapareixerà com a comtessa d'Almaviva (Staatsoper de Viena i Òpera de Zuric), assumirà el rol protagonista femení d'*It's a wonderful life* de Jake Heggie, i tornarà a la Bayerische Staatsoper com a Pamina i Liù, i al Metropolitan com a Nannetta (*Falstaff*). A més de la gira europea amb la Mahler Chamber Orchestra i Gustavo Dudamel, actuarà amb la Konzerthausorchester Berlin i la Sim-

fònica de la Ràdio Finlandesa, i oferirà recitals a Berlín i Klagenfurt. Aquest estiu ha participat al Requiem de Brahms als Proms i en concerts als festivals d'Aspen i Copenhaguen. També ha intervingut a *Elies* de Mendelssohn, i en els títols operístics de *Carmen*, *La bohème*, *Das Rheingold* i *Parsifal*, entre d'altres. I ha cantat la *Simfonia n.º 2* de Mahler, *Les estacions* de Haydn i *Un nen del nostre temps* de Tippett.

Ha treballat amb els directors Franz Welser-Möst, Christoph Eschenbach, Stefan Asbury, John Storgårds, Paavo Järvi, amb la directora lituana Mirga Gražinyte-Tyla i Andrew Litton, entre d'altres.

Mahler Chamber Orchestra (MCO)

Va ser fundada el 1997 com un conjunt internacional dedicat a crear i compartir experiències excepcionals en el món de la música. Amb un nucli de quaranta-cinc membres procedents de vint països diferents, funciona com un col·lectiu nòmada de músics apassionats que s'uneixen per fer gires per Europa i el món. Fins avui ha actuat a quaranta països dels cinc continents. Es regeix pel seu equip de gestió i una junta d'orquestra; les decisions es prenen democràticament entre tots els músics.

La sonoritat de l'MCO es caracteritza per l'estil cambrístic del conjunt, al qual s'integren les personalitats musicals independents dels seus membres. El seu extens repertori va dels clàssics vienesos i l'inici del Romàntic fins a obres contemporànies i estrenes mundials.

La Mahler Chamber Orchestra va rebre el primer impuls del seu inspirador i fundador, Claudio Abbado, i del director llorajat Daniel Harding. La pianista Mitsuko Uchida, el violinista Pekka Kuusisto i el director Teodor Currentzis en són els socis artístics actuals. El 2016 Daniele Gatti en va ser nomenat assessor artístic. El concertí Matthew Truscott dirigeix regularment l'orquestra en les seves actuacions de repertori d'orquestra de cambra. El desig d'aprofundir el compromís amb el públic ha inspirat nombrosos projectes, com, entre d'altres, *Feel the Music*, que ha obert el món de la música als infants sords o hipoacústics amb tallers interactius a escoles i sales de concerts des del 2012. Els músics de l'MCO també estan compromesos, des del 2009, a compartir la seva passió i experiència amb una nova generació de músics mitjançant l'Acadèmia de l'Orquestra.

Entre els projectes dels darrers anys cal remarcar les Jornades Beethoven amb el pianista Leif Ove Andsnes, que dirigí des del teclat la integral dels Concerts de Beethoven, i la producció de l'òpera *Written on skin*, que l'MCO va estrenar al Festival d'Ais de Provença, sota la batuta del compositor, George Benjamin, interpretada també al Festival Mostly Mozart de Nova York i en gira per les principals ciutats europees.

La temporada 2018-19 comença amb la seva residència anual al Festival de Lucerna. Durant la primera meitat de la temporada, l'MCO empenirà una gira de deu concerts per Europa amb Gustavo Dudamel; entre altres compromisos destacats figura la interpretació d'obres de G. Benjamin, especialment la seva obra mestra, *Written on skin*; l'orquestra donarà la benvinguda a la nova generació de joves músics a l'MCO Academy, sota la batuta d'Andrés Orozco-Estrada, i actuarà amb dos programes innovadors dirigits per el seu concertino, Matthew Truscott, i el seu col·laborador artístic Pekka Kuusisto.

La Mahler Chamber Orchestra va rebre el Premi Especial de Disseny Alemany 2017 en reconeixement a la seva marca d'identitat.

Gustavo Dudamel, director

Nascut el 1981 a Barquisimeto (Veneçuela), captà l'atenció internacional en guanyar el Concurs Bamberg-Symphoniker Gustav Mahler el 2004. Esdevingué director musical de la Simfònica de Göteborg durant el període 2007-2012, i actualment n'és director honorari. El 2012 es creà la Fundació Gustavo Dudamel, per promoure l'accés a la música com un dret humà i catalitzador per a l'aprenentatge, la integració i el canvi social.

La temporada 2018-19 Dudamel se centrarà en el centenari de la Filharmònica de Los Angeles i de la seva primera dècada com a director musical i artístic de la formació. Així mateix, debutarà al Metropolitan amb *Otello* de Verdi, i oferirà gires amb les filharmòniques de Berlín i de Munic i amb la Mahler Chamber Orchestra, a més de la primera residència acadèmica a la Universitat de Princeton.

Defensor de l'educació musical i del desenvolupament social mitjançant l'art, ell va viure-ho de nen amb El Sistema, l'extraordinari programa iniciat el 1975 per José Antonio Abreu. A l'inici del dinovè any com director musical de l'Orquesta Sinfònica Simón Bolívar, manté el seu compromís amb El Sistema a Veneçuela i dona suport a nombrosos projectes que s'hi inspirin arreu del món: Bog Noise (Escòcia), Programa Superar (Viena), SerHacer (Boston) i El Sistema Sweden.

Ha aparegut en tres ocasions al programa *60 minuts* de la CBS i li van dedicar l'especial de PBS: *Dudamel: conducting a life*. Ha estat entrevistat per cadenes com la CNN, i en programes destacats, com

Conan, *The late show* i *Sesame street*. Va fer un paper secundari a la guardonada sèrie d'Amazon Studio *Mozart in the jungle*, i amb membres de la YOLA esdevingué el primer músic clàssic a participar a la Super

“El 2017 va ser el director més jove del Concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena”

Bowl Halftime Show, juntament amb grans estrelles del pop. El 2017 va ser el director més jove del Concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena, amb una audiència de més de seixanta milions de persones de noranta països. A petició personal de John Williams, va ser director convidat en la banda sonora d'*Star Wars: The Force awakens*; també ha gravat la banda de J. Newton Howard de *El trencanous* (fins i tot amb una aparició esporàdica).

És un dels directors més guardonats de la seva generació: Medalla d'Arte Páez (2018), en defensa i divulgació de les arts a Amèrica; l'Orde del Mèrit Artístic i Cultural Pablo Neruda, el Premio del Logro Cultural de la Sociedad de las Américas (2016) i el Premi a l'entaltament de la música a la societat de la Longy School of Music. Músic de l'Any per a «Musical America» i votat com a membre de la Gramophone Hall of Fame (2013), el 2009 va ser considerat per la revista «Time» una les cent persones més influents del món.

Playlist

Els dos programes que ofereix Gustavo Dudamel per obrir la temporada del Palau de la Música són una invitació a fer un viatge per quatre obres majúscules de la història de la música. A partir de les circumstàncies de cada partitura us proposem una possible manera de relligar-les.

Johannes Brahms: *Simfonia núm. 4*

El quart temps d'aquesta monumental simfonia està basat en el darrer número de la Cantata BWV 150 de Bach. Brahms, per acomiadar-se del món simfònic, dotze anys abans de la seva mort, se serveix de la xacana final bachiana, tot proposant-ne fins a trenta variacions. Aquesta Quarta representa la síntesi original i profunda entre el classicisme romàntic i les formes barroques. Una de les culminacions del gènere simfònic del segle XIX.

Wiener Philharmoniker, Carlos Kleiber, DG

Johann Sebastian Bach: *Cantata Nach dir, Herr, verlanget mich, BWV 150*

Escrita a Weimar entre el 1708 i el 1709, som davant d'una de les cantates més antigues del Kantor de Leipzig. Aquesta petita joia religiosa fa servir els versos del salm 25: "A tu, Senyor, elevo la meva ànima".

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists, John Eliot Gardiner, SDG

Charles Ives: *Psalm 25, per a doble cor i orgue*

Amb el mateix text del salm 25 traduït a l'anglès ("Unto thee, O God, do I lift up my soul") Ives escriu una obra de vuit minuts, però de gran intensitat. Obra escrita l'any 1900, no s'estrenà fins al 1967.

SWR Vokalensemble Stuttgart, Kay Johannsen, Marcus Creed, Hänssler Classic

Franz Schubert: *Simfonies núm. 3 i 5*

Igual que l'obra d'Ives, aquestes dues simfonies es van estrenar anys després de la mort del seu compositor (53 anys més tard a Londres la Tercera i 13 anys la Cinquena). Mentre que la Cinquena té una influència mozartiana evident (Schubert escriu al seu diari: "Oh Mozart, Mozart immortal, quantes in comptables impressions d'una vida brillant, d'una vida millor has estampat sobre les nostres ànimes"), la Tercera, per l'obertura i la tarantella final, s'acosta al gust de la Viena de l'època, completament conquerida per Rossini. The Camber Orchestra of Europe, Claudio Abbado, DG

Franz Schubert: *Simfonia núm. 9*

Igual que en altres obres estrenades després de la mort del propi compositor, va ser Schumann qui va descobrir l'any 1838 (deu anys després del traspàs del vienès) el vell manuscrit de la Novena de Schubert. Immediatament la va estrenar a Leipzig un altre compositor, Felix Mendelssohn, en la seva vessant de director. Berliner Philharmoniker, Günter Wand, RCA Victor

Felix Mendelssohn: *Sonata núm. 6*

A més de compositor, director i pianista, Mendelssohn va ser un dotat organista. Durant les seves visites a la Gran Bretanya va oferir nombrosos recitals, en els quals destacaven les interpretacions de l'obra de Bach i la capacitat de fer improvisacions.

Marie-Claire Alain, Erato

Olivier Messiaen: *Le banquet céleste*

Un altre compositor organista és Olivier Messiaen. En el seu cèlebre Banquet céleste, obra per a orgue del 1928, evoca el sagrament de la comunió: "Qui menja la meua carn i beu la meua sang, continua unit amb mi, i jo unit amb ell" (Evangeli de sant Joan 6:56). És el símbol de la festa a la Glòria que dura eternament. Olivier Latry, DG

Gustav Mahler: *Simfonia núm. 4, en Sol major*

Per cloure aquest viatge dels convits paradisiacs, Mahler escriu una cançó per al seu cicle Das Knaben Wunderhorn que comença així: "Gaudim dels plaers celestials i evitem els terrenals". Tot seguit comença la innocent descripció del Paradís als ulls d'un nen, on hi ha animals, música i menjar. Aquest lied serà reaprofitat per Mahler per construir aquesta Quarta Simfonia. Helmut Wittek, Royal Concertgebouw Orchestra, Leonard Bernstein, DG

Discografia

Palau 100
Gustavo Dudamel
19.09.18

F. Schubert: *Simfonia núm. 3, en Re major, D. 200*

Royal Concertgebouw. Nikolaus Harnoncourt, director.
Teldec.

Berliner Philharmoniker. Karl Böhm, director.
Deutsche Grammophon.

Les Musiciens du Louvre Grenoble.
Marc Minkowski, director. Naïve.

The Chamber Orchestra of Europe.
Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

Royal Philharmonic Orchestra. Thomas Beecham,
director. Emi.

Anima Aeterna Brugges. Jos van Immerseel,
director. Zig Zag Territoires-Sony.

Symphonie-Orchester des Bayerischen Rundfunks.
Rafael Kubelik, director. Audite.

G. Mahler: *Simfonia núm. 4, en Do major*

Berliner Philharmoniker. Renée Fleming, soprano.
Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

London Philharmonic Orchestra. Lucia Popp, soprano.
Klaus Tennstedt, director. Warner Classics.

Philharmonia Orchestra. Elisabeth Schwarzkopf,
soprano. Otto Klemperer, director. Emi.

Wiener Philharmoniker. Elisabeth Schwarzkopf,
soprano. Bruno Walter, director. Bruno Walter Society.

Chicago Symphony Orchestra. Lisa Della Casa,
soprano. Frits Reiner, director. RCA/Sony.

Royal Concertgebouw Orchestra. Jo Vicent,
soprano. Willem Mengelberg, director. Philips.

Symphonie-Orchester des Bayerischen Rundfunks.
Elsie Morrison, soprano. Rafael Kubelik, director.
Deutsche Grammophon.

Mahler Chamber Orchestra. Dorothea
Röschmann, soprano. Daniel Harding. Virgin.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Textos

Gustav Mahler, *Quarta Simfonia*
“*Das himmlische Leben*”
(*Des Knaben Wunderhorn*)

Wir genießen die himmlischen Freuden,
Drum thun wir das irdische meiden.
Kein weltlich Getümmel
Hört man nicht im Himmel!
Lebt alles in sanftester Ruh'.
Wir führen ein englisches Leben,
Sind dennoch ganz lustig daneben;
Wir führen ein englisches Leben,
Wir tanzen und springen,
Wir hüpfen und singen,
Sanct Peter im Himmel sieht zu!

Johannes das Lämmlein auslasset,
Der Metzger Herodes drauf passet.
Wir führen ein geduldig's,
Unschuldig's, geduldig's,
Ein liebliches Lämmlein zu Tod.
Sanct Lucas den Ochsen tät schlachten
Ohn' einig's Bedenken und Achten.
Der Wein kost' kein Heller
Im himmlischen Keller;
Die Englein, die backen das Brot.

Gut Kräuter von allerhand Arten,
Die wachsen im himmlischen Garten,
Gut' Spargel, Fisolen
Und was wir nur wollen.A
Ganze Schüsseln voll sind uns bereit!
Gut Äpfel, Gut Birn und gut Trauben;
Die Gärtner, die alles erlauben.
Willst Rehbock, willst Hasen,
Auf offener Straßen Sie laufen herbei!
Sollt' ein Fasttag etwa kommen,
Alle Fische gleich mit Freuden angeschwommen!
Dort läuft schon Sanct Peter Mit Netz und mit Köder
Zum himmlischen Weiher hinein.
Sanct Martha die Köchin muß sein.
Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die unsrer verglichen kann werden.
Elftausend Jungfrauen Zu tanzen sich trauen.

Sanct Ursula selbst dazu lacht!
Kein' Musik ist ja nicht auf Erden,
Die unsrer verglichen kann werden.
Cäcilia mit ihren Verwandten
Sind treffliche Hofmusikanten!
Die englischen Stimmen Ermuntern die Sinnen,
Daß alles für Freuden erwacht.

*Nosaltres gaudim de la joia celestial,
per això evitem l'agitació del món.
cap xivarri terrenal
se sent al cel!
Tot viu en la calma més dolça!
Menem una vida angelical!
Estem, però, molt alegres, ací!
Menem una vida angelical!
Ballem i saltem,
saltironem i cantem!
Sant Pere ens contempla al cel!*

*Joan deixa anar l'anyellet,
el carnisser Herodes el vigila!
Nosaltres acompanyem el pacient,
l'innocent, el pacient
anyellet estimat a la mort!
Sant Lluc sacrifica el bou,
sense vacil·lació, sense consideració,
el vi no costa cap diner
al celler celestial;
un angelet pasta el pa.*

*Bones herbes de tota mena
creixen al jardí del cel!
Bons espàrrecs, bons fesols,
i tot allò que desitgem!
Plates curulles, preparades per a nosaltres!
Bones pomes, bones peres i bon raïm!
El jardiner té cura que hi hagi de tot!
Cérvoles, llebres, tot el que vulguem,
corren pel camp obert!
Quan és dia de festa,
Tots els peixos arriben nedant!
Allí corre sant Pere amb la xarxa i l'esquer
fins al llac celestial.
Santa Marta serà la cuinera!
Cap música no hi ha a la Terra,
que es pugui comparar amb la nostra.
Onze mil donzelles gosen ballar!*

*Santa Úrsula també riu feliç.
Cap música no hi ha a la Terra
que es pugui comparar amb la nostra.
Cecília i els seus parents
són músics d'altíssim rang.
Les veus angelicals alegren els sentits,
tot desperta a la vida per al nostre gaudi.*

Mahler Chamber Orchestra

Director

Gustavo Dudamel

Violins I

Raphael Christ**
Annette zu Castell
Charlotte Chahuneau
Alexa Farré Brandkamp
Wolfgang Herrmann
Kirsty Hilton
May Kunstovny
Anna Matz
Hildegard Niebuhr
Geoffroy Schied
Francesco Senese
Sono Tokuda
Bas Treub
Hayley Wolfe

Violins II

Irina Simon-Renes*
Stephanie Baubin
Nitzan Bartana
Simona Bonfiglioli
Michael Brooks Reid
Daniel Frankel
Sophia Herbig
Christian Heubes
Paulien Holthuis
Fjodor Selzer
Mette Tjaerby Korneliusen
Anna Weber

Violes

Béatrice Muthélet*
Maite Abasolo Candamio
Jenny Ansel
Florent Brémond
Justin Caulley
Yannick Dondelinger
Tony Nys
Lia Previtali
Delphine Tissot
Lilya Tymchyshyn

Violoncels

François Thirault*
Nepomuk Braun
Stefan Faludi
Daniel Hoffmann
Christophe Morin
Miwa Rosso
Philipp von Steinaecker
Anne Yumino Weber

Contrabaixos

Rick Stotijn*
Nikola Ajdacic
Josie Ellis
Antonio García Araque
Jon Mikel Martínez Valgañón
Rodrigo Moro Martín
Luis Otero

Flautes

Chiara Tonelli
Júlia Gállego
Maria José Ortuño
Paco Varoch

Oboès

Mizuho Yoshii-Smith
Julian Scott
Clement Noël

Clarinets

Vicente Alberola
Mariafrancesca Latella
Raphael Schenkel

Fagots

Guillaume Santana
Pierre Gomes Da Cunha
Alessandro Battaglini

Trompes

Jose Vicente Castello Vicedo
Jonathan Wegloop
José Miguel Asensi Martí
François Bastian

Trompetes

Christopher Dicken
Florian Kirner
Sarah Slater

Timbales

Martin Piechotta

Percussió

Javier Eguillor
Guillem Ruiz Brichs
Emi Shimada
Rizumu Sugishita

Arpa

Anneleen Lenaerts

** Concertino

* Solista

Palau de la
Música Catalana
2018-2019

ITINERARIS

Obertura Per introduir-se en la música clàssica!

Els concerts bachians, el Romanticisme cambrístic amb els *Trios* de Schubert, l'època daurada del piano i la *Sinfonia Fantàstica* de Berlioz a la sala modernista amb trobades explicatives a indrets singulars de la ciutat.

4 concerts, 4 trobades prèvies i 4 trobades postconcert al Foyer del Palau per 120 €

Cinemàtics Per als incondicionals del cinema!

Deixa't hipnotitzar pels drames de l'Est, el ritme vibrant de l'Oest, les músiques Sci-Fi de les esferes i, per acabar, un viatge interior i introspectiu minimal a través de concerts al Palau i conferències prèvies. *Dràcula*, *West Side story*, *E. T.*, *Star Wars*, i molts més!

4 concerts, 4 trobades prèvies i 4 trobades postconcert al Foyer del Palau per 150 €

Vols ser un "mentor"?

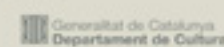
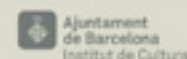
Regala un itinerari a un menor de 35 anys i et convidem a acompanyar-lo a un dels concerts del seu itinerari de franc!

Escriu-nos a hivernacle@palaumusica.cat indicant l'itinerari i t'explicarem com fer-ho.

Més informació a www.palaumusica.cat/itineraris
93 295 72 07 / hivernacle@palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers –
Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. –
Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada –
Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros Reaseguros – Hoteles Catalonia –
La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. - Saba Infraestructures, S.A. –
Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunión

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – EPSON Ibérica, S.A.U. – Fundació Antoni Serra Santamans –
Inclos Interiorisme S.L. - Maquimpres, S.A. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes,
professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas,
Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner,
Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

Concerts recomanats

Palau 100
Dilluns 28.01.19–20h
Sala de Concerts

Katja Stuber, soprano
Marion Eckstein, mezzosoprano
Jan Petryka, tenor
Reinhard Mayr, baix
**Balthasar Neumann Chor
und Orchester**
Thomas Hengelbrock, director

J. C. Kerll: *Missa Superba*
W.A. Mozart: *Requiem en Re menor*,
KV 626

Preus: 20, 35, 50, 80 i 125 euros

Palau 100
Dijous, 14.03.19–20h
Sala de Concerts

Elena Zhitkova, mezzosoprano
Cor de Noies de l'Orfeó Català
(Buia Reixach i Feixes, directora)
Cor Infantil de l'Orfeó Català
(Glòria Coma i Pedrals, directora)
**Gustav Mahler Jugendor-
chester**
Jonathan Nott, director

G. Mahler: *Simfonia núm. 3*,
en Re menor

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros

Palau 100
Dijous 27.06.19–20h
Sala de Concerts

**Orfeó Català i Cor de Cambra
del Palau de la Música
Catalana** (Simon Halsey, director;
Pablo Larraz, sotsdirector)
Münchener Philharmoniker
Gustavo Dudamel, director

G. Mahler: *Simfonia núm. 2*,
"Resurrecció"

Preus: 30, 45, 70, 95 i 175 euros

© imatge de portada: Miquel Barceló, "Jo Dibuijat" (detall), Ceràmica, 2011, 47x39x32 cm
© de les imatges interiors: Golda Schultz: Gregor Rohrig/ Gustavo Dudamel: Rafael Pulido/ Mahler Chamber Orchestra: Geoffroy Schied
Thomas Hengelbrock: Antoni Bofill/ Jonathan Nott: Antoni Bofill/ Münchener Philharmoniker: Wildundleise.de

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat
93 295 72 00